

PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA z języka niemieckiego w Szkole Podstawowej w Pawłowie

nauczyciel: Sonia Alichniewicz

klasa 7 i 8 (2 godziny w tygodniu)

Przedmiotowe Zasady Oceniania z języka niemieckiego są zgodne z Wewnątrzszkolnym Systemem Oceniania.

1. Oceny cząstkowe są odzwierciedleniem bieżącej oraz okresowej kontroli przyrostu umiejętności językowych ucznia.
2. Kontrola obejmuje wszystkie sprawności językowe:
 - rozumienie ze słuchu i tekstu pisanego
 - mówienie
 - pisanie
 - czytaniejak również podsystemy języka: gramatykę i leksykę
3. Ocenie podlegają:
 - odpowiedzi ustne
 - prace domowe
 - opowiadania (styl, ortografia, gramatyka, treść)
 - kartkówki pisemne, zapowiedziane lub nie, z 3 ostatnich tematów, trwająca ok. 10 minut
 - sprawdziany z materiału wcześniej ustalonego z klasą, trwające ok. 40 minut
 - testy kompetencji
 - dyktanda
 - wymowa, czytanie
 - inna forma aktywności np. udział w konkursach językowych, wykonanie pomocy dydaktycznych, itp.
 - praca na lekcji (przynajmniej 1 ocena na semestr - obserwacja ucznia), aktywność, przygotowanie, trafność odpowiedzi, udział w zadaniach, praca w grupie, w parach, itp.
 - prowadzenie zeszytu i ćwiczeń
4. Podstawowym kryterium oceny jest osiągnięcie przez ucznia efektu komunikacyjnego zgodnego z intencją i sytuacją.
5. Do kryteriów ustalania oceny z wypowiedzi ustnych i pisemnych należą także:
 - płynność wypowiedzi
 - umiejętność doboru środków wypowiedzi

- poprawność gramatyczna
 - poprawność fonetyczna lub poprawność w zakresie ortografii i interpunkcji
6. Przy ocenianiu uwzględniane są indywidualne możliwości ucznia.
 7. Bieżąca kontrola sprawności mówienia prowadzona jest w formie rozmowy na każdej lekcji.
 8. Uczeń otrzyma co najmniej jedną ocenę w miesiącu.
 9. W ocenie uwzględnia się stwierdzoną i udokumentowaną dysgrafię, dysleksję i dysortografię ucznia. W zależności od rodzaju trudności, ocenie nie będą podlegały wygląd graficzny oraz błędy ortograficzne prac pisemnych ale ich treść.
 10. Uczniowie posiadający opinię poradni psychologiczno - pedagogicznej o specyficznych trudnościach w uczeniu się oraz uczniowie posiadający orzeczenie o potrzebie kształcenia indywidualnego są oceniani z uwzględnieniem zaleceń poradni.
 11. Uczeń ma prawo dwa razy w ciągu semestru zgłosić nieprzygotowanie do lekcji bez konsekwencji
 - przez nieprzygotowanie do lekcji rozumiemy: niegotowość do odpowiedzi, brak materiałów potrzebnych na zajęcia – ćwiczenia, zeszyt,
 - uczeń ma obowiązek zgłosić nieprzygotowanie nauczycielowi,
 - po wykorzystaniu dwóch szans na nieprzygotowanie uczeń otrzymuje oceny niedostateczne
 - jeżeli uczeń na początku lekcji nie przyzna się po zapytaniu nauczyciela do nieprzygotowania, a nauczyciel zorientuje się podczas dalszego toku lekcji, że uczeń jest nieprzygotowany to wtedy otrzyma dodatkowe punkty ujemne według punktacji regulaminu zachowania – kłamstwo 5pkt.,
 - nieprzygotowanie ucznia będzie usprawiedliwione, jeżeli ucznia nie było w dniu poprzedzającym w szkole, jeżeli uczeń był poprzedniego dnia w szkole ma obowiązek dowiedzieć się co jest zadane na lekcję języka niemieckiego.
 12. Za każdy trzeci brak zadania domowego uczeń otrzymuje ocenę niedostateczną, którą może poprawić wykonując dodatkowe zadanie wyznaczone przez nauczyciela.
 13. W przypadku dłuższego zadania domowego, które było z góry zapowiedziane na ocenę dla wszystkich uczniów, uczeń otrzymuje od razu ocenę niedostateczną.
 14. Bieżąca kontrola zeszytów i ćwiczeń zaznaczana jest znakiem „V” który oznacza sprawdzenie posiadania danej notatki lub zadania i nie zawsze oznacza ich sprawdzenie. Zadania sprawdzone są podpisane i mogą być ocenione. Błędy w zeszytach lub ćwiczeniach będą poprawiane czerwonym długopisem.
 15. Po każdym dziale tematycznym przeprowadzana jest pisemna kontrola przyrostu umiejętności językowych (sprawdzian).
 16. Testy i sprawdziany są zapowiadane z co najmniej tygodniowym wyprzedzeniem i podany jest zakres sprawdzanych umiejętności i wiedzy. Poprzedzone są również powtórzeniem materiału.
 17. Kartkówki mogą być zapowiedziane na poprzedniej lekcji.
 18. Tydzień przed sprawdzianem umieszczana jest informacja w dzienniku o planowanym teście lub sprawdzianie, z uwzględnieniem ograniczenia 3 sprawdzianów w ciągu tygodnia i 1 w ciągu dnia z wszystkich przedmiotów.

19. Za ściąganie na sprawdzianach i kartkówkach praca ucznia oceniana jest o jedną ocenę niżej.
20. Sprawdzone prace pisemne: sprawdziany i dłuższe zadania domowe są przekazywane uczniom w przeciągu dwóch tygodni, kartkówki w przeciągu tygodnia. Ewentualne zastrzeżenia należy zgłosić nauczycielowi na najbliższej lekcji z j. niemieckiego.
21. Kolejną kartkówkę lub sprawdzian przeprowadza się nie wcześniej niż po oddaniu poprzedniego.
22. Uczeń, który otrzymał ocenę niedostateczną ze sprawdzianu ma prawo do jednorazowej pisemnej poprawy w ciągu dwóch tygodni lub w innym terminie ustalonym z nauczycielem.
23. Uczeń, który otrzymał ocenę niedostateczną z kartkówki ma prawo do jednorazowej pisemnej lub ustnej poprawy w ciągu dwóch tygodni lub w innym terminie ustalonym z nauczycielem.
24. Uczeń, który otrzymał inną ocenę niż niedostateczny może ją poprawić jeden raz pisemnie lub ustnie, po uzgodnieniu z nauczycielem, jeżeli ten uzna to za konieczne.
25. Uczeń, który jest nieobecny na pracy pisemnej powinien sam zgłosić się do nauczyciela na następnej lekcji i uzgodnić termin pracy klasowej/ kartkówki. W przypadku nie zgłoszenia się ucznia nauczyciel sam decyduje o terminie pracy pisemnej.
26. Skala ocen to 1-6. Ocena z testów, sprawdzianów i kartkówek ustalana jest według kryteriów procentowych i jest zapisywana w całości lub skrótami podanymi w nawiasach:
 - 0-30% niedostateczny (ndst, 1)
 - 31-50% dopuszczający (dop, 2)
 - 51-70% dostateczny (dst, 3)
 - 71-90% dobry (db, 4)
 - 91-98% bardzo dobry (bdb, 5)
 - 99-100% i więcej celujący (cel, 6)
 - ocena zawiera „+” jeżeli procentowo zbliża się bardzo blisko do oceny wyższej, z wyjątkiem „6”, lub „-” jeżeli procentowo zbliża się bardzo blisko do oceny niższej, z wyjątkiem „1”
 - w przypadku poprawienia oceny brane są pod uwagę obie, a poprawiona ocena zapisana jest w dzienniku obok pierwszej,
 - wszystkie oceny są rejestrowane i uzasadniane na prośbę ucznia lub opiekuna prawnego ustnie lub pisemnie.
27. Nie przewiduje się poprawy ocen otrzymanych w ciągu semestru dopiero pod koniec semestru lub roku, należy je poprawiać na bieżąco.
28. Jednorazowa nieobecność nie zwalnia ucznia z obowiązku uzupełnienia wiadomości.
29. Zwolnienie lekarskie rządzi się innymi prawami, uczeń otrzymuje czas do nadrobienia zaległości.
30. W przypadku dłuższej usprawiedliwionej nieobecności uczeń ustala z nauczycielem termin nadrobienia zaległości.

31. Sukcesy osiągnięte przez ucznia w konkursach przedmiotowych, aktywny udział w zajęciach dodatkowych mogą wpływać na podwyższenie oceny z przedmiotu.
32. Ocena semestralna i roczna jest średnią ważoną ocen częściowych: sprawdziany x 3, kartkówki x 2, pozostałe x 1.
33. Ocenę celującą na koniec roku otrzymuje uczeń, który jest laureatem konkursów z języka niemieckiego na szczeblu wojewódzkim, krajowym lub międzynarodowym, a co za tym idzie znacznie przekracza wiadomości przewidziane w programie nauczania.
34. Sprawy związane z zachowaniem na lekcji, używaniem telefonu komórkowego itp. reguluje regulamin zachowania oraz odpowiednie procedury funkcjonujące w szkole. Uczeń otrzymuje punkty ujemne.

KRYTERIA OCENIANIA NA POSZCZEGÓLNE OCENY

ocena	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
Reakcja	szybka, pewna; pełne szczegółowe zrozumienie pytań	normalna; pełne zrozumienie pytań	lekko spóźniona; ogólne zrozumienie pytań	spóźniona; niepełne zrozumienie pytań; wymaga interwencji nauczyciela	spóźniona, sterowana w całości przez nauczyciela; brak zrozumienia pytań	brak reakcji, również na wspomagające pytania nauczyciela
Treść wypowiedzi	wypowiedź wyczerpująca temat, logiczna, interesująca, zrozumiała, kreatywna	wypowiedź wyczerpująca temat, logiczna, interesująca, zrozumiała	wypowiedź na temat, zadowalająca, poprawna, zrozumiała	wypowiedź powierzchowna, niewyczerpująca tematu, mało interesująca; wielokrotne powtórzenia	wypowiedź bardzo powierzchowna, nie w pełni zrozumiała, nieadekwatna do zadanego tematu	wypowiedź niezrozumiała, nie na temat
Struktura wypowiedzi	wypowiedź zwarta, spójna; klarowna struktura; bardzo dobra, logiczna argumentacja	wypowiedź zwarta, prawidłowa; klarowna struktura; poprawna, logiczna argumentacja	wypowiedź zwarta; prawidłowa struktura; nieprzekonywująca argumentacja	wypowiedź niespójna, brak klarownej struktury; nieprzekonywująca argumentacja	wypowiedź niespójna; brak klarownej struktury; niepoprawna argumentacja	wypowiedź niespójna; brak klarownej struktury; brak argumentacji
Płynność mówienia mówienie	bardzo płynna wypowiedź; swobodna komunikacja; przekazywanie wiadomości bez problemów, poprawnym językiem z bogatym słownictwem w bardzo naturalny sposób i na dowolny temat; udzielanie odpowiedzi pełnymi rozbudowanymi zdaniami; operowanie ponadpodstawowym i ponadprogramowym	wypowiedź płynna bez nienaturalnych przerw; przekazywanie wiadomości na omawiany temat bez problemów, poprawnym językiem, z bogatym słownictwem i wiadomości na dowolny temat w bardzo naturalny sposób z małymi wahaniami; udzielanie odpowiedzi pełnymi, rozbudowanymi	wypowiedź dość płynna, jednak nieliczne przerwy; przekazywanie wiadomości na omawiany temat z drobnymi problemami, w miarę poprawnym językiem, z błędami i z w miarę bogatym słownictwem w dość naturalny sposób; udzielanie nauczycielowi płynnych odpowiedzi, pełnymi	wypowiedź mało płynna, częste przerwy, wahania, przekazywanie wiadomości na omawiany temat z problemami, zauważalnymi błędami i z ograniczonym zakresem słownictwa; udzielanie odpowiedzi nauczycielowi pojedynczymi wyrazami lub czasami pełnymi zdaniami; operowanie przynajmniej	wypowiedź mało płynna, częste przerwy, niesamodzielna; przekazywanie wiadomości na omawiany temat z licznymi problemami, z zauważalnymi błędami i z ograniczonym zakresem słownictwa; udzielanie odpowiedzi nauczycielowi pojedynczymi wyrazami lub gramatycznie bardzo niepoprawnymi zdaniami (typu:	brak płynności wypowiedzi; brak reakcji na jakiegokolwiek pytania nauczyciela; nieopanowanie chociażby 30% słownictwa i zwrotów na dany dział

	słownictwem	zdaniem; operowanie dużym zakresem słownictwa	zdaniem; operowanie podstawowym zakresem słownictwa z wszystkich zagadnień tematycznych; zabieranie głosu w dyskusjach; czasami urwane wypowiedzi	połową podstawowego słownictwa z wszystkich zagadnień tematycznych; zabieranie czasami głosu w dyskusjach; czasami urwane wypowiedzi; pojedyncze wyrazy lub zdania z licznymi błędami, jednakże dla nauczyciela zrozumiałe	„Eva chcié jeść.”); operowanie ubogim zakresem słownictwa z wszystkich zagadnień tematycznych (ok. 31% słownictwa na dany dział); wypowiedzi, pojedyncze; wyrazy lub zdania z licznymi błędami, jednakże dla nauczyciela jeszcze zrozumiałe	
Gramatyka	aktywne użycie trudnych struktur gramatycznych wykraczające poza ramy programowe; wyrażenia idiomatyczne; bezbłędne posługiwanie się gramatyką w połączeniu z zagadnieniami tematycznymi przewidzianymi programem i wykraczające poza	aktywne użycie trudniejszych struktur gramatycznych, sporadyczne błędy niezakłócające komunikacji; bezbłędne posługiwanie się gramatyką w połączeniu z zagadnieniami tematycznymi przewidzianymi programem (uczeń rozumie, przyswoił sobie, zna, potrafi samodzielnie zastosować lub stworzyć i zastosować w praktyce)	podstawowe struktury gramatyczne, nieliczne błędy niezakłócające komunikacji; gramatyka plus praktyka, plus zagadnienia tematyczne przewidziane programem; zapoznanie się z wszystkimi kategoriami gramatycznymi przewidzianymi programem i ich stosowanie przy minimalnej pomocy nauczyciela; popełnianie błędów, ale budowanie zdań zazwyczaj samodzielnie (uczeń rozumie, przyswoił sobie, zna, potrafi samodzielnie stworzyć i zastosować w praktyce, popełnia jednak drobne błędy, nauczyciel musi o tym przypominać)	podstawowe struktury gramatyczne, liczne błędy jednak niezakłócające komunikacji; podstawy gramatyki i zagadnienia tematyczne; popełnianie licznych błędów; zapoznanie się z kategoriami gramatycznymi przewidzianymi programem i ich podstawowe stosowanie przy pomocy nauczyciela (uczeń po części rozumie, zna zasady tworzenia, rozróżnia, zna końcówki, potrafi stworzyć i zastosować w praktyce, ale przy pomocy nauczyciela, popełnia liczne błędy, nauczyciel musi często po raz drugi wyjaśniać zagadnienie gramatyczne)	proste struktury gramatyczne, liczne błędy zakłócające komunikację; podstawy gramatyczne z poprzednich klas; obowiązkowa odmiana czasowników „haben” i „sein”, liczebniki do 20, rozróżnianie czasów (uczeń rozróżnia, zna, jednak nie za bardzo rozumie i nie potrafi zastosować)	liczne błędy w prostych strukturach gramatycznych wykluczające komunikację
Słownictwo	bogate słownictwo wykraczające poza ramy programowe; wyrażenia idiomatyczne; odpytywanie ze słownictwa i zwrotów w obu językach mieszane	bogate słownictwo, trudniejsze konstrukcje leksykalne; odpytywanie ze słownictwa i zwrotów w obu językach mieszane; opanowanie ok. 91% słownictwa i zwrotów na dany dział	podstawowe słownictwo i konstrukcje leksykalne, nieliczne błędy niezakłócające komunikacji; odpytywanie ze słownictwa i zwrotów w obu językach mieszane; opanowanie ok. 71% słownictwa i zwrotów na dany dział	ograniczone słownictwo, nieliczne błędy niezakłócające komunikacji; odpytywanie ze słownictwa i zwrotów z j. niemieckiego na j. polski lub mieszane; opanowanie ok. 51% słownictwa i zwrotów na dany dział	ubogie słownictwo, nietrafny dobór i zastosowanie, liczne błędy zakłócające komunikację; odpytywanie ze słownictwa i zwrotów z j. niemieckiego na j. polski lub mieszane; opanowanie ok. 31% słownictwa i zwrotów na dany dział	ubogie słownictwo, nieumiejętność jego zastosowania

Wymowa	bardzo dobra wymowa i intonacja	dobra wymowa i intonacja	poprawna wymowa nieliczne błędy fonetyczne niezakłócające komunikacji	liczne błędy fonetyczne, jednak niezakłócające komunikacji	wymowa niepoprawna, liczne błędy fonetyczne zakłócające komunikację	wymowa niepoprawna, liczne błędy fonetyczne wykluczające komunikację
Ortografia i interpunkcja - pisanie	poprawność ortograficzna i interpunkcyjna; samodzielne, bezbłędne pisanie listów, opowiadań, dialogów, streszczeń, zadań domowych itp. Związanych z omawianym tematem i nie tylko, dodatkowe zadania pisemne; poprawność pisemnej wypowiedzi pod względem leksykalnym, stylistycznym, ortograficznym; spójność, trafność	poprawność ortograficzna i interpunkcyjna, sporadyczne błędy niezakłócające komunikacji; samodzielne, prawie bezbłędne pisanie listów, opowiadań, dialogów, streszczeń, zadań domowych itp. związanych z omawianym tematem, zawierających pełne zdania, proste struktury i słownictwo; poprawność pisemnej wypowiedzi pod względem leksykalnym, stylistycznym, ortograficznym; spójność, trafność	zdania pełne, proste struktury i słownictwo; poprawność pisemnej wypowiedzi pod względem leksykalnym, stylistycznym, ortograficznym; zazwyczaj dobra tak jak i spójność oraz trafność; pisanie tekstów nieco dłuższych lub krótszych niż wymagane	liczne błędy ortograficzne i interpunkcyjne, niektóre zakłócające komunikację; pisanie krótkich listów, opowiadań, dialogów, streszczeń, zadań domowych itp. związanych z omawianym tematem z pomocą nauczyciela, zawierających sporadycznie pełne zdania, proste struktury i słownictwo; poprawność pisemnej wypowiedzi pod względem leksykalnym, stylistycznym, ortograficznym bardzo słaba tak jak i spójność oraz trafność; zdania wyrwane z kontekstu; prowadzenie systematycznie i starannie ćwiczeń i zeszytu	liczne błędy ortograficzne i interpunkcyjne zakłócające komunikację; pisanie prostych pojedynczych zdań z pomocą nauczyciela, regularne odrabianie pisemnych zadań domowych (choćby z licznymi błędami) związanych z omawianym tematem, zawierających sporadycznie zdania pełne, próby stosowania prostych struktur i słownictwa; zdania niespójne, wyrwane z kontekstu; prowadzenie w miarę schludnie ale za to systematycznie ćwiczeń i zeszytu	liczne błędy ortograficzne i interpunkcyjne wykluczające komunikację; nieprowadzenie zeszytu i zeszytu ćwiczeń; nieodrabianie pisemnych zadań domowych; nienapisanie nawet najprostszego, najkrótszego zdania związanego z omawianym i utrwalanym tematem; nieumiejętność zapisania choćby poszczególnych zwrotów, słów; brak wkładu i zaangażowania w poprawę
Rozumienie ze słuchu, słuchanie	bezproblemowe zrozumienie różnorodnych tekstów, rozmów, kluczowych informacji, poleceń i pytań nauczyciela oraz domyślanie się z kontekstu znaczeń nieznanych słów	zrozumienie różnorodnych tekstów, rozmów, kluczowych informacji, poleceń i pytań nauczyciela, domyślanie się z kontekstu większości słów	zrozumienie ogólnego sensu różnorodnych tekstów, rozmów, kluczowych informacji, dobre zrozumienie poleceń i pytań nauczyciela, domyślanie się z kontekstu niektórych słów	zrozumienie ogólne prostych tekstów, rozmów, wydobycie niektórych kluczowych informacji, zrozumienie prostych poleceń i pytań nauczyciela	od czasu do czasu ogólne zrozumienie sensu prostych tekstów, rozmów, rozumienie pojedynczych słów ze słuchanych tekstów, zrozumienie podstawowych poleceń i pytań nauczyciela	brak reakcji, niedostateczny zasób przerabianego słownictwa

Rozumienie tekstu pisanego	bezbłędne czytanie i rozumienie dłuższych fragmentów tekstu i umiejętność wyszukania z nich najważniejszych informacji; rozumienie globalne dłuższych tekstów z prasy młodzieżowej oraz ogólnego sensu tekstu przy pobieżnym czytaniu	bezbłędne czytanie i rozumienie tekstów z podręczników i umiejętność wyszukania z nich najważniejszych informacji; czytanie i rozumienie ogólnego sensu tekstów z prasy młodzieżowej; rozumienie ogólnego sensu tekstów podręcznikowych przy pobieżnym czytaniu; rozumienie przy pomocy słowniczka obszerniejszych tekstów	płynne czytanie, dobre rozumienie prostych tekstów podręcznikowych i umiejętność wyszukania z nich najważniejszych informacji bez pomocy słowniczka i nauczyciela; czytanie i rozumienie ogólnego sensu z prasy młodzieżowej z pomocą słowniczków i nauczyciela; rozumienie ogólnego sensu tekstów podręcznikowych przy pomocy słowniczka	rozumienie prostych tekstów przy minimalnej pomocy nauczyciela i słowniczka i wyszukanie z nich najważniejszych informacji; rozumienie sensu prostych tekstów podręcznikowych; rozumienie sensu trudniejszych tekstów z pomocą słowniczka	rozumienie prostych tekstów z pomocą nauczyciela i słowniczka, ze sporadycznym wyłowieniem z nich najważniejszych informacji; rozumienie sensu prostych tekstów podręcznikowych z pomocą słowniczka, nauczyciela lub kolegi	całkowite niezrozumienie, nie wyszukanie nawet poszczególnych słów; brak umiejętności pracy ze słownikiem; brak umiejętności odszukania w tekście zdań nawet tak samo brzmiących jak w ćwiczeniach, aby wykonać ćwiczenie: prawda czy wyszukania fałsz
-----------------------------------	---	--	---	---	---	--

WYMAGANIA EDUKACYJNE

Wymagania edukacyjne są zgodne z podstawą programową i w oparciu o „Program nauczania języka niemieckiego w szkole podstawowej jako drugiego języka obcego nowożytnego (II etap edukacyjny, klasy VII-VIII, poziom iI.2. ?A1)” Anny Jaroszewskiej i podręcznik Deuschtour FIT dla klasy siódmej i ósmej szkoły podstawowej Ewy Kościelniak-Walewskiej, wyd. Nowa Era

Na lekcjach wymagane jest posiadanie wyżej wymienionego podręcznika wraz z ćwiczeniami, zeszytu min. 60 kartkowego w kratkę i zeszytu 32 kartkowego do zadań dodatkowych.

1. Sytuacje językowe:

- witanie się i żegnanie;
- przedstawianie siebie oraz innych (podawanie danych osobowych: imię, nazwisko, wiek, data urodzenia, adres zamieszkania, narodowość, nr telefonu, itp.),
- alfabet niemiecki: literowanie imion, nazwisk, nazw ulic czy miejscowości;
- zadawanie pytań na temat podstawowych danych personalnych;
- opisywanie siebie i innych, w tym porównywanie (fizyczny wygląd zewnętrzny, ubiór);
- opisywanie podstawowych czynności codziennych, np. określanie różnych form spędzania czasu wolnego;
- określanie swojego hobby i opowiadanie o nim;
- opisywanie zdolności i umiejętności;
- przedstawianie domu rodzinnego (nazywanie pomieszczeń, mebli, wyposażenia);
- nazywanie członków rodziny oraz bliskich znajomych i określanie pełnionych przez nich ról społecznych;
- opisywanie szkoły (nazywanie pomieszczeń, mebli, przyborów szkolnych, przedmiotów nauczania, ocen);
- określanie miejsca położenia przedmiotów;
- nazywanie popularnych zawodów i czynności z nimi związanych;
- nazywanie dni tygodnia, miesięcy;
- pytanie o godzinę i określanie godziny;
- nazywanie podstawowych produktów żywnościowych oraz posiłków;

- nazywanie lokali gastronomicznych oraz posługiwanie się typowym słownictwem umożliwiającym korzystanie z usług lokalu (kelner, zamówienie, karta dań, cena, napiwek, zastawa stołowa, nazwy dań itp.);
- nazywanie sklepów i innych lokali usługowych;
- dokonywanie zakupów i korzystanie z innych usług;
- nazywanie kolorów;
- liczenie (0–100, 200, 300, ..., 1000, 1100, ..., 1 000 000);
- posługiwanie się jednostkami miar (cena, waga, ilość, temperatura, rozmiar, odległość);
- omawianie wykresów i tabel obrazujących w danych liczbowych określony stan rzeczy;
- dokonywanie prostych obliczeń matematycznych (np. sumowanie i odejmowanie itp.);
- nazywanie środków transportu;
- określanie form podróżowania;
- rozmawianie na temat planów wakacyjnych;
- posługiwanie się podstawowymi terminami związanymi z podróżowaniem i turystyką;
- rozeznanie na ogólnej mapie Europy i świata;
- nazywanie kontynentów, państw, narodowości, języków;
- nazywanie stolic i większych miast obszaru DACHL;
- rozpoznawanie podstawowych stylów muzycznych;
- nazywanie popularnych instrumentów muzycznych;
- pytanie o drogę i wskazywanie drogi; orientacja w terenie;
- nazywanie budynków użyteczności publicznej;
- używanie podstawowych terminów związanych z aktywnością kulturalną;
- nazywanie dyscyplin sportowych;
- opisywanie czynności wykonywanych przez sportowca;
- nazywanie sprzętu sportowego (w zakresie najpopularniejszych dyscyplin sportowych);
- nazywanie części ciała;
- opisywanie stanu zdrowia, samopoczucia;
- posługiwanie się podstawowymi terminami dotyczącymi profilaktyki zdrowotnej i opieki lekarskiej;
- opisywanie pogody;
- nazywanie i charakteryzowanie pór roku;
- nazywanie i opisywanie zwierząt;
- nazywanie powszechnie znanych roślin;
- opisywanie krajobrazu;
- rozmawianie na temat wydarzeń przeszłych oraz wyrażanie planów na przyszłość;
- wyrażanie uczuć, emocji, zainteresowania, niezadowolenia;
- wyrażanie prośby, podziękowania oraz przeprosin;
- pytanie o pozwolenie i udzielanie pozwolenia;

- zapraszanie, przyjmowanie zaproszenia i jego odrzucanie;
- wyrażanie odmowy i zgody;
- wydawanie prostych poleceń i reagowanie na tego typu polecenia;
- wyrażanie opinii na temat osób, przedmiotów, zdarzeń, treści itp

2. Gramatyka:

- liczebniki: główne (0–100, 200, 300, ..., 1000, 1100...);
porządkowe: der erste, die zweite, das dritte, ...;
- rzeczownik: wybrane nazwy własne (zgodnie z zakresem tematycznym);
forma żeńska i męska nazw zawodów;
rodzaj męski, żeński, nijaki;
liczba mnoga rzeczowników;
rzeczowniki z rodzajnikiem określonym i nieokreślonym
rzeczownik bez rodzajnika;
rzeczowniki złożone;
rzeczowniki odczasownikowe i odprzymiotnikowe
- przymiotnik: odmiana przymiotnika z rodzajnikiem nieokreślonym i określonym;
odmiana przymiotnika bez rodzajnika
- przysłówki: wybrane przysłówki odprzymiotnikowe;
przysłówki określające częstotliwość: nie, manchmal, immer, oft;
przysłówki określające czas: gestern, heute, morgen, jetzt, sofort, bald;
inne wybrane przysłówki określające sposób (gut, richtig, schnell, langsam, schön, lange, kurz ...), miejsce oraz kierunek (rechts, links, oben, unten, hinten, vorn, geradeaus, dort, hier, weg, zu Hause, da...);
- rodzajnik: określony i nieokreślony w 1., 2., 3. i 4. przypadku;
- zaimek: zaimek osobowy w funkcji podmiotu: ich, du, er, sie, es, wir, ihr, sie;
forma grzesnościowa Sie;
zaimek dzierżawczy w 1. przypadku w liczbie pojedynczej i w liczbie mno giej: mein, dein, sein, ihr, unser/e, euer/eure, ihr/e, Ihr/e;
zaimek nieokreślony: etwas, nichts, alles, viele;
zaimek zwrotny: mich, dich, sich, uns, euch, sich;
zaimek wskazujący: dieser, diese, dieses, diese, der, die, das;
zaimek nieosobowy es;
zaimek pytający: wer, wie, was, welche, wie viel, wo, wann, warum, woher, wohin;
- przyimek: przyimki z 3. przypadkiem: aus, bei, mit, nach, von, zu;
przyimki z 4. przypadkiem: für, ohne, um, bis;
przyimki z 3. lub 4. przypadkiem: an, auf, in, unter, vor
- czasownik i formy czasownikowe: czasowniki: sein, haben;
czasowniki modalne: können, wollen, müssen, möchten;
czasowniki regularne;

wybrane czasowniki nieregularne: lesen, essen, fahren, laufen, nehmen, treffen, schlafen;
czasownik heißen;
czasownik werden;
wybrane czasowniki rozdzielnie złożone;
tryb rozkazujący;
tryb przypuszczający Konjunktiv II (Imperfekt) czasowników haben, sein, werden;
tryb przypuszczający Konjunktiv II (Imperfekt) czasowników modalnych

- czasy: czas teraźniejszy Präsens;

 czas przeszły Präteritum czasowników haben i sein;

 czas przeszły Präteritum wybranych czasowników modalnych;

 czas przeszły Perfekt z czasownikami haben i sein;

- partykuły: auch, bitte, danke, doch, gut, ja, nein, nicht, okay, schön, sehr, so;

- konstrukcje zdaniowe: szyk prosty i przestawny w zdaniu pojedynczym;

 szyk wyrazów w zdaniu złożonym (zgodnie z przyjętym zakresem materiału gramatycznego);

 tworzenie zdań pytających przez zmianę szyku w zdaniu, przez użycie zaimka pytającego, przez użycie zaimka pytającego z przyimkiem (zgodnie z przyjętym zakresem materiału gramatycznego);

 tryb rozkazujący;

 zdania ze spójnikami, po których następuje szyk prosty: aber, denn, und, oder;

 zdania ze spójnikami, po których następuje szyk przestawny: dann;

 zdania z zaprzeczeniem: nein, nicht, kein, keine;

- pytajniki: woher?, wer?, wo?, wie?, wie alt?, wie spät?, was?, wann?, wie oft?, wohin?, warum?